

BIBLICKÉ ÚKOLY

II. čtvrtletí 1957 .

Úvahy
o skutcích apoštolských

Ú k o l 1. - 6. dubna 1957.

Evangelisační příkaz - 12 apoštolů.

Zlatý verš: Skutkové ap. 1,8.

Úvod: Autor této knihy: Srovnej Sk.1,1 s Luk.1,1-4. "První vypravování" (zpráva) je míněno evangelium Lukášovo. Lukáš je totožný s tím, kterého Pavel jmenuje u Filemona 24 jako svého spolupracovníka. Ke Kolosenským 4,14 o něm říká "milovaný lékař Lukáš". Kniha Skutků apoštolských zahrnuje dobu téměř 32 let vývoje křesťanské církve.

Poslední události ze života Ježíšova.

1. Co je zahrnuto do výroku "ve mnohých jistých důvodech", které Pán dal svým učedníkům. Čemu je učil? Sk.1,3.
2. Které otázka stále zaměstnávala učedníky? Co jim Ježíš odpověděl? V.6.7. Srovnej Mat. 20,20-23. 24,3. Luk.17,20.

Apoštolé sdíleli všeobecný názor Židů na pozemskou vládu Mesiášovu. Čekali, že se ujme vlády jako kníže a vítěz a osvobodí je od římského jha. V evangeliích nacházíme mnoho příkladů, že přes všechno úsilí našeho Spasitele vysvětliti jim pravou podstatu svého království se vždy znovu vracejí k převládajícímu názoru své doby. Toto očekávání bylo jeho smrtí téměř zmařeno. Luk.24,21. Je zcela jasné, že jeho smrt byla jediným prostředkem, který jim pomohl změnití je-

jich mylný názor. Pravou podstatu jeho království mohli pochopiti jen tak, že jim byl vzat. Ačkoli byli jeho smrtí zklamáni ve svém očekávání a své plány pokládali za zmařené, nabyli skrze jeho návrat k životu nové odvahy. A jelikož již nepochybovali o tom, že znovu zřídí království Izraele, ptali se ho, zdali to učiní "v tento čas". Netázali se ho, zda vůbec tak učiní nebo zda jejich názory o jeho království jsou správné, nýbrž zda tak učiní v tomto čase. Důraz této otázky spočívá ve slovech "v tomto-li čase". Proto se odpověď Spasitele-va týká výlučně jen této otázky a nikoli správnosti nebo nesprávnosti jejich názoru.

3. Která božská osobnost měla podle Ježíšova zaslíbení přijíti a zůstatí s učedníky? V.5.8. Jan 14,16.17.26. 16,13-15. 20,22.

4. Co přikázal Kristus svým učedníkům se zřetelem na toto zaslíbení? Luk.24,49,

Muset čekat není snadné, zejména ne v krizi, avšak učedníci potřebovali jeho sílu, která by vystřídala jejich slabost. Nečekali však nečinně, nýbrž, jak správa praví, všichni se vytrvale oddávali pohromadě modlitbám a chválili Boha.

5. Který příkaz mohla církev s pomocí Ducha svatého vykonati? Až kam mělo sahat svědectví křesťanů? Jan 15,26.27. Mat.28,19.20. Luk.24,48.

Všechny události ze života Kristova, jeho smrt a jeho vzkříšení, tajemství plánu vykoupení, předpověděná v prorocích, Ježíšova moc k odpuštění hříchu, to všechno mohli dosvědčovati a oznámiti světu. Měli hlásat evangelium pokoje a spásu skrze pokání a záchrannou moc. EGW.

6. Která nadpřirozená událost ukončila Kristovu pozemskou činnost? S kterého místa opustil zemi? Sk.1,9.10.12.

Veškerá nebesa očekávala chvíli vítězného vjezdí, kdy Pán Ježíš měl vstoupiti k svému Otci. Andělé přišli, aby přivítali krále slávy a aby ho s jásotem provázeli do nebe. Když Pán Ježíš požehnal svým učedníkům, byl vzat do nebe. EGW

7. O čem je ujistili dva andělé? Sk.1,11.

Kristův příchod je právě tak jistý, jako bylo jeho narození, vzkříšení a jeho odchod do nebe. Jedno je jisté právě tak jako druhé a všechno dohromady tvoří krásný celek.

Shromážděná církev.

8. Vyjmenuj apoštoly, kteří viděli odchod Ježíšův do nebe! Kolik věřících bylo svého času v Jerusalemě? Sk.1,13.15.

9. Kde se církev shromáždila a za jakým účelem? V.13.14.

Tyto dny přípravy byly dny důkladného zpytování srdcí. Učedníci cítili svůj duchovní nedostatek a prosili Pána o pomazání shůry, které by je uschopnilo pro dílo zachraňování duší. Neprosili toliko o požehnání pro sebe, nýbrž nesli také odpovědnost za spasení jiných. Uvědomili si, že evangelium musí býti přineseno celému světu, a proto požadovali sílu, kterou jim Pán Ježíš zaslíbil. EGW.

10. Jaká potřeba se jevila po Jidášově sebevraždě? Sk.1,16-22.

11. Která zkušenost uschopnila jednoho muže státí se 12. apoštolem? V.22.

Měl být vyhledán muž, který byl svědkem života a působení Kristova, čímž se stal způsobilý k vykonávání povinností úřadu, z něhož byl Jidáš vyloučen.

12. Kdo byl zvolen na místo Jidášovo? Jak se volilo? 1,23-26.

K odhlasování se použilo kamene (křemene). Jelikož los padl na Matěje, byl ustanoven za apoštola. V Novém Zákoně se již nic více o něm nemluví. Není známo, kde pracoval, kde zemřel, a nemáme ani spolehlivé podání o něm. Jeho volba však vrhá určité světlo na organizaci církve.

1. Byl zvolen, aby vyplnil místo, které se uvolnilo smrtí Jidášovou. Stalo se tak za určitým účelem, totiž aby svědčil o vzkříšení Kristově. Nepraví se, že byl vyvolen pro něco neobyčejného. Nestalo se tak jen proto, aby byli lidé dosazováni do úřadu nebo aby panovali nad sbory, nýbrž aby svědčili o důležité události, která se skutečně stala.

2. Dále nečiní se zde ani zmínka, ani nářka na to, že se volilo proto, aby byl dosazen nástupce apoštolův k vykonávání zvláštních povinností apoštolského úřadu.

Rabíni usilovali o Ježíšovo bezživotí a tím nečinili skutky Abrahamovy. Jelikož nezjevovali Abrahamova ducha a nečinili skutky, nebyli tudíž jeho dítkami a jejich rodokmen neměl pro ně ceny.

Tato zásada platí i v případě velmi dlouho přetřásané otázky stran apoštolské posloupnosti.

Potomci Abrahamovi musili se vykázat jeho povahou, ne pouze jménem a rodem. Tak i posloupnost apoštolů nespočívá na předání církevní autority, nýbrž na duchovním spojení. Práví následovníci apoštolů, prvních učitelů evangelia, budou mít jejich ducha, víru a učení pravdy, to je jediný pravý důkaz. EGW.

Ú k o l 2. - 13. dubna 1957.

Vylití Ducha svatého.

Zlatý verš: Skutkové ap.2,33.

Úvod: Na očekávající, modlící se učedníky přišel Duch svatý v takové plnosti, že zasáhl každé srdce. Věčný se projevil ve své milosti a síle. Bylo to, jako by tento vliv byl zdržován po čalá minulá staletí a jako by se nebe nyní těšilo, že smí vylití na svou církev bohatství milosti Ducha svatého. Pod tímto vlivem splývala se rtů slova lítosti a vyznání s chvalopěvy za odpuštěné hříchy. EGW.

Vrchní síň v Jerusalemě je pravděpodobně místností, ve které se konala poslední večeře, v domě, který náležel věřící paní, totiž matce Jana Marka a sestře Josese Barnabáše.

Příchod Ducha.

1. Jaké úzké společenství bylo mezi učedníky v den letnic r.31 po Kr? Sk.2,1.
2. Jak oznámil Duch svůj příchod? V.2.3.

- a) Ozval se s nebe zvuk, jako když se žene prudký vítr.
- b) Celý dům byl naplněn jeho přítomností.
- c) Každému z nich byly přiděleny jazyky jako plameny.
- d) Učedníci mluvili jinými jazyky.

3. Kterým duchovním darem vyzbrojil Duch sv. apoštoly? V.4.1.Kor.12,28.

Byl to dar nikoli ke slyšení, nýbrž k mluvení, což je velmi nutné ve službě evangelia a je v rozporu s každým nesrozumitelným žvatláním. (Viz 1.Kor.14,1-30.)

Mezi shromážděnými byly zastoupeny všechny známé řeči. Tato různost jazyků by byla velikou překážkou ve zvěstování evangelia. Tomuto nedostatku odpomohl Bůh zázrakem. Duch sv. učinil pro ně něco, co by v celém svém životě nebyli s to vykonati. Jelikož od této chvíle ovládali řeči všech těch, mezi nimiž pracovali, mohli zvěstovati pravdy evangelia i v cizině. Tento pozoruhodný dar byl pro svět mocným důkazem, že jejich příkaz nesl pečeť nebes. Od této chvíle byla řeč učedníků čistá, prostá a přesná, ať už mluvili svou mateřštinou nebo některou cizí řečí. EGW.

4. Ze kterých zemí pocházeli Židé, shromáždění svého času v Jerusalemě? Sk.2,6-12.

Židé byli svého času rozptýleni po celé tehdy obývané zemi a ve svém vyhnanství se naučili různým jazykům. Mnoho těchto Židů bylo při této příležitosti v Jerusalemě, aby se zúčastnili náboženských slavností. EGW.

Petrova obhajoba.

5. Jak dovozoval Petr, že působení učedníků je dílem Ducha a nikoliv opojného nápoje? Sk.2,15.16. Ef.5,18.

V době Kristově se počítal den a noc odděleně, a to tak, že 12 hodin připadlo na den, který začínal východem slunce, a 12 hodin na noc, která začínala západem slunce. Viz Mat.20,3-9, Jan 1.39. Třetí hodina na den připadla proto na devátou hodinu ranní podle našeho časového rozdělení.

6. Které starozákonní proroctví předpovídalo vylití Ducha? Sk.2,17.18. (Viz Joel 2,28.29.)
7. Koho obvinil Petr z ukřižování zázraky působícího Pána? V.24.
8. Proč smrt nemohla Krista udržet? V.24.

Tajemství vzkříšení Krista nelze rozumově vysvětlit. Při slovech anděla: "Tvůj Otec tě volá" opustil Kristus hrob. Naplnilo se, co kdysi pověděl: "Dávám svůj život, abych jej zase přijal. Mám moc dáti jej a mám moc zase jej vzítí." Právě tak se splnilo předpovědění: "Zbořte tento chrám, a já jej zbuduji ve třech dnech". EGW.

Kristus byl bez hříchu, proto ho smrt nemohla udržet. (Řím.6,23.)

Kdyby byla na Kristu bývala nalezena nějaká nepravost, kdyby byl v nejmenším povolil pokušiteli, aby ušel hrozným bolestem, byl by nepřítel Boží i lidský zvítězil. Ježíš sklonil svou hlavu a zemřel jako vítěz. Víru zachoval a Otce svého zůstal poslušný.

9. Která místa Písma uvedl Petr, aby ukázal, že Kristus nemohl zůstat v hrobě? V.25-28. 30-32.

Řecké slovo pro peklo je "Hades" neboli místo mrtvých. Petr se neodvolává na učení Kristovo, aby své tvrzení doložil, poněvadž předsudek jeho posluchačů je tak veliký, že by jeho slova o tomto předmětu byla bez účinku. Místo toho mluvil o Davidovi, kterého Židé pokládali za svého patriarchu. EGW.

10. Co dokazuje, že žalmista nemluvil sám o sobě? Sk.2,29.34.

11. Jak spojuje Petr vylití Ducha s Kristovým povýšením na trůn? 33-36.

Kristovo vystoupení na nebe bylo znamením, že jeho následovníci měli přijmouti zaslíbené požehnání, na něž museli čekat, dříve než se ujali svého díla. Když Kristus vstoupil do brány nebeské, přijal za vzývání andělů trůn. Když tato slavnostní chvíle jeho ustanovení skončila, přišel Duch sv. na učedníky v jeho plnosti a tu došlo k oslavení Syna touž slávou, kterou měl u Otce od věčnosti. Vylitím Ducha sv. v den letnic nebe sdělilo, že došlo k slavnostnímu ustanovení Vykupitele. Podle svého slibu poslal Ducha sv. s nebe jako znamení, že jako kněz a král přijal všelickou moc na nebi i na zemi a je Pomazaným nad svým lidem. EGW.

Prostředky a cesty ke spasení.

12. Jak působilo toto Duchem naplněné kázání na posluchače? Sk.2,37.

Nyní slyšeli prohlášení učedníků, že Ukřižovaný byl Syn Boží. Kněží a představení se chvěli. Přesvědčení a hrůza se zmocnily lidu... Mezi posluchači byli zbožní Židé, upřímně věřící. Moc provázející slova mluvícího je přesvědčila, že Ježíš byl skutečně Mesiášem. EGW.

Pokrok církve.

13. Jak popsal Petr zkermouceným Židům cestu spásy? Sk. 38-41. 47 b.

- Petrův náčrt: a) Pokání neboli změna smýšlení s zřetelem na minulost. 2. Kor. 7, 9-11.
b) Křest neboli ponoření jako obraz smytí hříchu a povstání k novému životu. Řím. 6, 3-7.
c) Přijetí Ducha sv., který je absolutně nutný pro zkušenost křesťana. Řím. 8, 11. 14.

14. Jakou věrností a oddaností se vyznačovala církev po letnicích? Sk. 2, 42. 43. 46. 47.

- a) Věrně se přidrželi učení apoštolského.
- b) Udržovali božské společenství.
- c) Přijímali večeři Páně.
- d) Chválili Boha.
- e) Byli stálí v modlitbách.
- f) Činili divy a znamení.

15. Jak pečovala mladá církev o nouzi trpící věřící? V. 44. 45.

Veliký počet těchto prvních věřících byl slepou horlivostí Židů ihned odříznut od svých rodin a přátel, takže bylo nutno opatřit jim

pokrm a přístřeší. Věřící, kteří vlastnili peníze nebo majetek, s radostí jej obětovali, aby této nouzi odpomohli. EGW.

Ú k o l 3. - 20. dubna 1957.

Uzdravení chromého.

Zlatý verš: Sk.3.19.

Úvod: Denně kladli chromého ke chrámovým dveřím, řečeným "Krásné dveře", aby prosil o almužnu ty, kdož chodili do svatyně. Jaký protiklad! Veliké, těžké, krásné dveře, zhotovené zručnými řemeslníky, měly zdobit krásný chrám, učinit jej přitažlivějším a velikým předmětem všeobecného obdivu. Před tyto dveře kladli ubohého, otrhaného, neduživého, bezmocného žebráka, který svou ubohou existencí udržoval tím, že se snažil vzbudit soucit u všech, kteří vstupovali do chrámu. Takové protiklady vnesl do světa hřích.

Okolnosti, za nichž nastalo uzdravení.

1. Kam šli Petr a Jan a proč ještě po uzdravení chromého vešli do chrámu? Sk.3,1.2.

Chrám nebyl synagogou-školou, nýbrž budovou, o níž se mluví u Jana 2,20, jejíž počátek sahá do doby 500 let před Kristem. Začal jej stavět Zorobábel. Ezdráš 5,2. Během doby, do níž spadají Skutky ap., křesťané původu židovského ještě chodili do chrámu a účastnili se bohoslužeb

i ve školách. (Sk.15,19-21.) Trvalo to však jen nějaký čas, jelikož smrtí Kristovou pozbyly tyto obřadné bohoslužby, které byly jen předobrazem, svého významu.

2. Co odpověděl Petr chromému žebrákovi? Co měl?
Sk.3,3-6.

Vrozené schopnosti, výchova a hojné dary zemské mohou být užitečné ve službě pro Pána. Podstatné však je, aby služebníci evangelia měli Ježíše, Syna Božího. Je-li On přijat, pak bude o každý potřebný dar postaráno.

3. K čemu požil uzdravený muž svých nově nabytých sil? V.8.9.

Následek zázraku.

4. Kam se roznesla zvěst o tomto zázraku? V.10.11.
5. Komu přičítá Petr zásluhu na předešlém zázraku?
V.12.13.16.(Jan 15,5.)

Přednost evangelia.

6. Co vytkl Petr Židům? Sk.3,14.15. 2,23.
7. Kterými slovy dodal Petr svým zdrceným posluchačům naděje? V.17-19 a Srovnej Sk.2,38.
8. Co bylo předpověděno se zřetelem na Krista?
Sk.3,18.22-24, Zach.13,6.7.
9. Na kterou důležitou událost připravovalo pokání vinami obtížené lidstvo? Sk.3,19-21.

Veliké dílo evangelia nebude ukončeno menším projevem moci Boží, než jakým se vyznačoval jeho počátek. Bude to podobné dílo jako při seslání Ducha sv. Jako "jarní déšť" byl dán vyli- tím Ducha sv. při počátku evangelia, aby klíči- lo drahocenné símě, tak "podzimní déšť" bude dán při jeho ukončení, aby úroda dozrála. EGW.

Na tomto rozvlažení nebude mít podíl ni- kdo, kdo nedosáhl vítězství nad každým hříchem, nad pýchou, sobectvím, láskou ke světu a nad každým nesprávným slovem i činem. Musíme proto přijíti blíže k Pámu a vážně usilovati o dosa- žení náležité přípravy, která nás učiní způso- bilými obstati v boji, až přijde veliký den Pá- ně. Pamatujme na to, že Bůh je svatý a že jen svaté bytosti mohou žítí věčně v jeho přítom- nosti! EGW.

10. Jaké místo zaujímá Kristus od doby nanebevstoupe- pení až do svého příchodu a jaký úřad zastává? Sk.3,21, Žid.9,24. 4,14-16.

Zaslíbení smlouvy.

11. Jaké přednostní postavení měli zaujímati Židé? Sk.3,25 a. (Viz Řím.3,1-4.)
12. Které proroctví dané Abrahamovi se naplnilo v Kristu? V.25 b.
13. Komu bylo "evangelium nové smlouvy přineseno na- před? V.26. Řím.2,9.10.

Židé zaujímali mezi všemi národy zvláštní před- nostní postavení tím, že vyznávali Boha. Bůh se k nim milostivě přiznal a poctil je. Láska k světu a stále rostoucí sobectví bylo příčinou

jejich hlubokého pádu, ve kterém je Spasitel nalezl. Chlubili se svými znalostmi, ve skutečnosti však neznali Boží požadavky a byli pokrytci. Podobní onomu fíkovníku, ukazovali své listí. Tvářili se zbožně, ale nebylo na nich nic "kromě listí". Židovské náboženství bylo na pohled krásné, mělo velkolepý chrám, svaté oltáře, ozdobené kněze a okázalé i dojemné obřady, chyběla mu však pokora, láska a ochota. EGW.

Ú k o l 4. - 27. dubna 1957.

První pronásledování.

Zlatý verš: Sk.4,12.

Úvod: Kněží a ostatní Židé se nepochybně horšili nad tím, že apoštolé, lidé neučení a prostí, učili lid, a to bez svolení velerady. Saduceové horšili se však také proto, že hlásali v Kristu vzkříšení z mrtvých, neboť oni popírali budoucí zmrtvýchvstání.

Saduceové byli pokrokovou skupinou Židů, kteří se klonili k řecké kultuře. Byli ochotní dorozumět se s Římem a nevěřili v nadpřirozené bytosti, jako na příklad v anděly nebo zázraky, a proto zavrhovali i vzkříšení Krista. (Sk.23,8.)

"Představený chrámu" neboli velitel strážě chrámové, jenž byl také kněz a měl velikou vážnost, bděl nad vnějším pořádkem ve chrámě.

Evangelium naráží na čarodějnictví.

1. Proč došlo k uvěznění apoštolů? Sk.4,1-3.
2. Jaký úspěch daroval Bůh apoštolům, když znovu kázali? V.4.
3. Co se tázali židovští vůdcové apoštolů? V.5-7.

Z této otázky lze usuzovat, že snad jde o kouzelnictví nebo moc zlých duchů, skrze něž, jak se Židé domnívali, uzdravili apoštolé chromého. (Mat.12,22-32.) Proto žádali o apoštolů důkazy, kdo jim tuto moc propůjčil. Výslech se konal před vysokou radou, nazvanou synedrium. Členů synedria bylo sedmdesát kromě předsedy, jímž byl velekněz. Této radě však nepříslušela moc politická, poněvadž v Palestině vládli Římané.

4. Co bylo jasným důkazem, že tento muž byl skutečně uzdraven? Sk.4,14 b.22.

Tento muž byl uzdraven před zraky návštěvníků chrámu u "Krásných dveří". Když byl uzdraven, vyskočil a spěchal do chrámu chválit Boha a mnozí ho poznali, že je to ten, který sedal jako almužník u "Krásných dveří" svatyně. Byl také při výslechu před vysokou radou jako zjevný důkaz nadpřirozené moci.

Stálost v pronásledování.

5. Kde bral Petr sílu v těchto těžkostech? Sk.4,8 a.
6. Komu vzdali apoštolé čest za tento zázrak? V.8-10.

Tato statečná obhajoba zastrašila židovské vůdce. Domnívali se, že učedníci brzy budou přemoženi strachem a zmatkem, budou-li postaveni před vysokou radu. Místo toho mluvili tito svědkové, jako kdysi mluvil Kristus, přesvědčující mocí, která umlčela odpůrce. V hlasu Petrově nebylo ani jediné známky bázně, když pravil o Kristu: To je ten "kámen, kterým jste vy stavitelé pohrdli a který se stal kamenem úhelným".

7. Jaké svědectví vydal Petr? V.10.
8. Který zločin připsal Petr židovským vůdcům? V.10.11. 25-28. 3,13-15.

Kristus jediným Spasitelem.

9. Kterou podivuhodnou pravdu Petr zde vyslovil? Sk.4,12.

Musíme být rovněž ochotni vstoupit do života právě tak jako největší hříšník. Neboť: "A není v žádném jiném spasení, neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spasení býti." Bereme u víře milost Boží, víra však nás nespasí, nic neprospívá. Je pouze prostředkem, jímž se opíráme o Krista a přijímáme na smíření svých hříchů jeho zásluhu. Bez Ducha Božího nelze činit ani pokání. Písmo praví o Kristu: "Toho Bůh, knížete a spasitele, povýšil pravici svou, aby bylo dáno lidu izraelskému pokání a odpuštění hříchů". Pokání přichází od Krista právě tak jako odpuštění.

Jak tedy můžeme dosíci spasení? "Jako Mojžíš povýšil hada na poušti, tak musel býti povýšen Syn člověka. Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný." Tak každý,

kdo byl sveden a uštknut hadem, mohl vzhlednout a žít. EGW.

10. V čem spočívalo tajemství apoštolské udatnosti a radosti? V.13.

Evangelium opět hlásáno.

11. Co odpověděli apoštolé na příkaz, aby více nemluvili o Kristu? Sk.4,18-20.

Nejsme žádáni, abychom se vrchnosti protivili. Ať cokoli mluvíme nebo píšeme, musíme pečlivě uvážít, abychom se mohli vyhnouti všemu, co by mohlo vzbuditi zdání, jako bychom zaujímali nepřátelaké stanovisko vůči zákonu a pořádku. Neměli bychom víc mluvití nebo činiti, co by zbytečně zatarasilo cestu. Měli bychom jítí vpřed ve jménu Kristově a zastupovat svěřené nám pravdy.

12. Oč prosili apoštolé, místo aby se modlili za vlastní bezpečnost? Sk.4,29.30.

13. Jak vyslyšel Bůh tyto modlitby? V.31.

14. Jak se projevovala jednota církve v duchovním směru? V.32.

15. O jaké události svědčili apoštolé? Co následovalo po jejich kázáních? V.33.

Za jejich působení byli církvi přidáni mužové, kteří přijavše slovo pravdy, zasvětili svůj život dílu, aby přinesli jiným naději, která naplnila jejich srdce pokojem a radostí. Hrozby je nemohly zdržeti ani zastrašiti.

Tak mocně může působiti Bůh, když se lidé podřídí působení jeho Ducha.

Zaslíbení Ducha svatého není omezeno ani věkem ani barvou pleti. Kristus prohlásil, že svatý vliv jeho Ducha bude s jeho následovníky až do konce.

Ú k o l 5. - 4. května 1957.

Působení Ducha Božího.

latý verš: Ef.4,30.

vod: Mnoho těch, kdož uvěřili, bylo jednoho srdce a jedné duše. Ovládal je společný zájem, úspěch svěřené jim úlohy, sobectví však nemělo místa v jejich životě. Láska k bratřím a k věci, kterou si předsevzali, byla větší než láska k penězům a k majetku. Jejich skutky svědčily o tom, že lidskou duši cenili výše než blaho pozemské.

V příkrém rozporu s příkladem dobročinnosti věřících bylo chování Ananiáše a Zafiry. Duch Boží nám ukazuje nebezpečí, hrozící ze špatného příkladu Ananiášova a jeho manželky.

Štědrost církve apoštolské.

1. Co se praví o štědrosti věřících prvotní církve?
Sk.4,34.35.2. Kor.9,7.

Nebylo by správné, kdyby se pravilo, že každý, kdo se stal křesťanem, ihned prodal celé své vlastnictví. Nepochybně rozumíme tomu tak, že

jakmile se jevila potřeba, prodali ze svého statku tolik, aby odpomohli nedostatku chudých bratří a sester. Z Ananiášova případu je zřejmé, že to nebylo pokládáno za povinnost nebo nařízení apoštolské. Skutečnost, že Joses je zde zvláště uveden (V.36), ukazuje, že nejde o všeobecně platné ustanovení. Snad bylo více takových případů, avšak toto místo nás opravňuje věřit, že se vzdali jen toho, co bylo nutné, aby odpomohli nedostatku chudých.

2. Srovnej charakter Barnabášův s povahou Ananiáše a Zafiry při dávání. Sk.4,36-5,2.

Zde máme příklad štědrého, sympatického těšitele a zároveň výstrahu a naučení pro všechny časy, že plevel je smíšen s pšenicí, pravé s nepravým, pokrytec se služebníkem Božím do konečného rozdělení. Rozdělení této knihy na kapitoly brání povrchnímu čtenáři všimnouti si, že autor knihy staví jednání Ananiášovo a jeho ženy proti způsobu Barnabášovu. Barnabáš prodal své pole a všechny peníze daroval církvi. Duch ochotného dávání vešel ve známost a zmocnil se celé církve.

Podvod a potrestání.

3. V čem záležela nepravdivost Ananiáše a Zafiry? Sk.5,2-4.
4. Koho oklamali především? V.3.4.9.

Bůh nenávidí pokrytectví a lež. Ananiáš a Zafira se dopustili podvodu proti Bohu. Oklamali Ducha sv. a jejich hřích byl rychle postižen hrozným soudem.

5. Proč byla potrestána Zafira? V.7-9.
6. Jaký hrozný trest dopadl na tyto manžely? V.5.6. 9.10.

Nekonečná moudrost pokládala za mutné tímto mimořádným projevem hněvu Božího uchrániti mladou církev od mravního rozkladu. Počet členů rychle rostl a církev by byla bývala ohrožena, kdyby byli s živelným vzrůstem bývali připojeni muži a ženy, kteří pod záminkou služby vzývali mamon. Tento soud dosvědčil, že lidé nemohou oklamati Boha, který v srdci ukrytý hřích najde a nedá se posmívati. Tento příběh má církvi sloužiti jako výstraha, aby zanechala zdání a pokrytectví a varovala se loupiti Boha. EGW.

7. Jak přijala církev rozsudek nad Ananiášem a Zafirou? V.11 a.

Účinek na církev a veřejnost.

8. Jaký účinek to mělo na církev a širokou veřejnost? V.11 b.13.

Bůh chce, abychom z trestu, který postihl tyto křivopřísežníky, poznali, jak odporné mu je pokrytectví a podvod! Ananiáš a Zafira oklamali Ducha sv. předstírajíce, že darovali celou částku a takto ztratili život zemský i věčný. Týmž Bůh, který je potrestal, odsuzuje ještě dnes veškerou lež. Bůh dal výstrahu a jasně zjevil svůj odpor proti tomuto hříchu a všichni, kteří holdují pokrytectví a sobectví, mohou poznati a býti jisti, že zahubí svou vlastní duši. EGW.

9. Kdo se již neodvážil přidružiti se k církvi apoštolské? V.13 b.

"Jiní" jsou pravděpodobně Židé, kteří zastávali vlivná místa a náleželi k vůdcům, jelikož církev a "lid" souhlasili s apoštoly a rádi slyšeli evangelium

Další hlásání evangelia.

10. Kde vydávali apoštolé svědectví? V.12 b.
11. Co se dělo za účelem vzbuzení zájmu lidu a vážnosti? V.12 a.
12. Jakého rozsahu dosáhlo uzdravování? V.15.16.

Zde jsou uvedeny všechny třídy, které měly užitek z této činnosti. "Lože" byly majetkem zámožných, kteří byli uzdraveni. "Nosítka" byly méně nákladné postele chudých, na nichž byli přineseni, aby byli uzdraveni.

13. Jaký byl výsledek? V.14.

V Jerusalemě, kde existoval největší předsudek a vládly nejzmatenější názory o tom, který byl ukřižován jako zločinec, apoštolé pokračovali v nebojácném hlásání slova života, předkládajíce Židům dílo a poslání Kristovo, jeho ukřižování, vzkříšení a nanebevstoupení. Kněží i učení naslouchali s úžasem jasnému, statečnému svědectví apoštolů. Na učedníky sestoupila zaslíbená moc vzkříšeného Spasitele a jejich dílo bylo prováděno divy a zázraky, takže počet věřících denně vzrůstal.

Ú k o l 6. - 11. května 1957.

Druhé pronásledování.

Zlatý verš: Sk.5,29.

Úvod: Po smrti Ananiáše a Zafiry připadla veliká bázeň na církev a obdržela velikou moc k veřejnému svědectví. To vyvolalo prudký odpor proti pravdě se strany židovských vůdců. Bůh však poslal anděly, aby zasáhli. V tomto úkolu vidíme rozhodnost a odvahu apoštolů, kteří se cítili zavázání zvěstovati evangelium bez zřetele na úsilí nepřítelů zastrašiti je. Židovský filosof, příslušník strany farizejské, těšící se dobré pověsti, lospěl ke kompromisu.

Apoštolé uvěznění a znovu propuštění.

1. Co se přihodilo apoštolům následkem předešlých událostí? Sk.5,16-18.
2. Který Boží nástroj přišel apoštolům na pomoc? V.19.
3. Kam byli vedeni a co měli kázat? V.20.21 a.

Zklamání židovských vůdců.

4. Co činili vedoucí Židé, jelikož nevěděli o vysvození apoštolů? Co jim bylo praveno? V.21 b. 22.23.25.

Kněží a přední lidu dobře věděli, že mnozí, kteří nepřijali Kristovo učení, jsou syti panovač-

nosti židovských vůdců a touží po nějaké změně. Obávali se, že kdyby tito neuspokojení přijali pravdy zvěstované apoštoly a Ježíše za Mesiáše, nevole všeho lidu by se obrátila proti náboženským vůdcům a učinila by je odpovědnými za smrt Kristovu. Aby tomu zabránili, chtěli sáhnout k přísným opatřením.

Poslali, aby uvězněné přivedli. Jak veliké však bylo jejich zklamání, když se dověděli, že žalář je zavřen velmi pečlivě a hlídky stojí u dveří, ale uvnitř nikoho nenalezli.

5. Čeho se obávala stráž chrámová? Sk.5,26.

Lid smýšlel příznivě o apoštolech. Kdyby se Židé byli pokusili použít násilí a krutosti, bylo by následovalo vzbouření a krveprolití. Také zde apoštolé dokázali, že nechtěli podniknout vzpouru. Kdyby se byli postavili na odpor, byl by vznikl zmatek. Ačkoli byli osvobozeni, přece s rozhodli ukázat, že nejsou tvrdošíjní a zarputilí, nýbrž ochotní, pokud je to ve shodě s dobrým svědomím, uposlechnouti zákonů země.

6. Z jakého jednání byli apoštolé obviněni? V.27.28.

Výrok "chcete na nás uvaliti krev toho člověka" znamená: Chcete nás učiniti odpovědnými za smrt toho člověka a vztahuje se na opakovaný výrok Petrův Sk.2,23. 3,15. 4,10, ale i na jejich vlastní provolání při výslechu před Pilátem. Mat. 27,25.

7. Kterou důležitou zásadu náboženské svobody Petr zdůraznil? V.29.

Zvěstování evangelia.

3. Kterými dalšími výroky Petr zaútočil na Židy?
V.30 b.
9. Kdo vzkřísil Ježíše? V.31 a Fil.3,7-11.
10. Jaké dílo milosti měl vzkřísený Spasitel vykonat?
Sk.5,31.
11. Který božský svědek a další lidé zvěstovali zásluhy oslaveného Spasitele? Sk.5,32 a.

Duch svatý jako božský svědek obviňuje lidi z hříchu. (Jan 16,7-11.) Vyzbrojení mocí Ducha stávají se obrácení lidé živými svědky toho, co může Spasitel lidstva vykonati na srdcích lidských.

12. Jaké veliké požehnání přijmou ti, kteří jsou poslušni Boha? V.32 b.

Vylití Ducha sv., který je vyzbrojil zvláštními dary, takže byli uschopněni způsobiti probuzení a obrácení tak velikého množství, bylo nezvratným svědectvím o správnosti této nauky a křesťanského náboženství. Přítomnost Boží byla tak zřejmá, že nebylo možno pochybovat o správnosti hlásaného slova. Svědčili také před celou veřejností, čímž celému světu dokázali správnost svého učení.

Osvobození apoštolů.

13. Co promluvil Gamaliel ve prospěch apoštolů?
Sk.5,33-39.

14. Jak nakládali s apoštoly, když je propustili?
V.40.

Když Židé uvalili na někoho trest "mrskání", pak dotčeného přivázali ke sloupu synagogy. Vykonavatel rozsudku použil dýtek se třemi ple-
tenci. Mezi jednotlivými údery předčítal vedle
stojící úředník části zákona. Třináct ran tro-
jitými dýtkami se rovnalo 39 ranám. To byl tě-
lesný trest, který apoštolé museli při této
příležitosti vytrpět.

Ú k o l 7. - 17. května 1957.

Sedm diakonů.

Zlatý verš: 1.Kor.14,40.

Úvod: První obec křesťanů se skládala z mnoha různých
tříd a národností. Při vylití Ducha sv. v den
letnic pobývali v Jerusalemě zbožní Židé ze
všech národů pod nebem. Mezi těmito byli i tak
zvaní Řekové. Mezi nimi a palestinskými Židy
vládla po dlouhou dobu nedůvěra, ba dokonce ne-
přátelství.

Když počet učedníků rostl, vzbudil nepří-
tel závist některých, kteří již dříve žárlili
na své spolubratry a obviňovali jejich duchovní
vůdce, takže povstal repot Hellenistů proti Ži-
dům. (Hellenisté je název pro Řeky z pozdní do-
by a pak i pro Židy, zrozené a vychované v ob-
lasti řecké kultury.) Příčinou nespokojenosti
bylo domnělé zanedbávání řeckých vdov při den-
ním rozdělování podpory. Podobná nerovnost by
byla proti Duchu evangelia, přesto však : e

satanu podařilo vzbudit nedůvěru a podezření. Nyní musela neodkladně být učiněna opatření k odstranění příčiny nespokojenosti, aby se nepříteli zabránilo přivodit rozdělení věřících.

Kázání záchranného poselství.

1. Z čeho se radovali propuštění apoštolé? Sk.5,41.

Všem, kteří jsou pevně přesvědčeni o pravdě, pro niž trpí, je tento pocit v jistém smyslu něčím přirozeným. Apoštolé se rozpomenuli na slova Ježíšova. (Mat.5,11.12.) Trpěli pro Mistra, který je miloval a jehož se naučili milovat.

2. Co a kde kázali apoštolé? V.42.

Péče o potřebné.

3. Co je míněno "přísluhováním vezdejším"? Sk.6,1 b. Srovnej 2,44.45. 4,34.35.

Denně přicházeli chudí, kteří díky štědrosti věřících obdrželi nejnutnější životní potřeby.

4. Kdo reptal a proti komu směřovaly žaloby? V.1 a.

5. Která třída lidí v církvi byla zanedbávána?
V.1 b.

V počátcích kázání evangelia byly dvě třídy Židů: ti, kdož zůstali v Palestině, mluvili hebrejsky (aramejsky) atd., a proto jsou zcela správně nazváni Židé. Pak byli Židé žijící mezi pohany, mluvící jazykem řeckým, ti používali ve svých synagogách řeckého překladu Starého

Zákona, nazvaného Septuaginta. Ti byli nazýváni Hellenisté nebo také Řekové. Jan 7,36. Nepochybně jde v naší kapitole o tyto lidi, ne o věřící získané z pohanů, nýbrž o věřící ze Židů, kteří se narodili mimo Judeu a přišli do Jerusalema, aby se zúčastnili židovských slavností. Mezi těmito dvěma třídami mohly snadno vzniknout rozdílné názory.

6. Jak rozdělili apoštolé práci? Sk.6,2.4.

Ustanoveno sedm jáhnů (diakonů).

7. Jaký návrh byl sboru předložen? Z čeho se skládala práce nově zvolených činovníků? V.2 b.3.

"Přísluhováním vezdejším" rozumíme denní rozdělávání oděvů a pokrmů potřebným. Apoštolé si byli vědomi, že jelikož jim byly svěřeny dary Ducha a tím i veliká odpovědnost za hlásání poselství spásy, nemohou se déle zdržovati prací, kterou může právě tak dobře vykonávati někdo jiný, je-li poctivý a spolehlivý.

Apoštolé ustanovili, aby si věřící sami zvolili muže, kterým by péče o chudé byla svěřena, ale měli vlastnosti, které oni mužové našejí mítí.

8. Které vlastnosti museli mítí noví činovníci? V.3. 1.Tim.3,8-13.

Čestní, nebojetní v řeči, naplnění Duchem sv., moudří a vybavení zdravým úsudkem. K těmto vlastnostem by měla církev vždycky přihlížet.

9. Kdo byl zvolen? V.5.

Všech sedm zvolených má řecká jména, z čehož lze usuzovat, že šlo o Židy žijící v řeckém prostředí a způsobilé ujmouti se náležitě těch, kdož byli zanedbáváni.

10. Jak byli noví činovníci pojmenováni? Fil.1,1.
1.Tim.3,8.

11. Jak byli diakoni uvedeni v činnost? Sk.6,6.

Vzkládání rukou nepřidává dotčenému nový dar milosti ani schopnosti. Je to pouze uznaný způsob pověření určitou funkcí a potvrzení s tím spojené plné moci. Tímto způsobem vtiskla církev pečeť dílu Božímu. EGW.

Pokrok evangelia,

12. Jak veliký pokrok se dostavil ve zvěstování evangelia? V.7 a.

13. Která společenská vrstva přijímala evangelium? V.7 b.

Blížící se ukamenování Štěpána označovalo konec 70 týdnů podle Daniele 9,24-27. Kristus, náš nejvyšší kněz, započal své dílo v nebeské svatyni. Je pozoruhodné, že nyní veliký počet židovských kněží porozuměl prostřednickému dílu nejvyššího kněze a přijal Krista za svého Spasitele.

14. Které duchovní schopnosti vlastnil Štěpán? Co činil? V.8.

Služebníkům Božím se nedostane cti ani uznání od světa. Štěpán byl ukamenován, poněvadž kázal Krista ukřižovaného. Pavel byl uvězněn, bit,

kamenován a nakonec zabit, poněvadž byl věrným poslem Božím mezi pohany. Apoštol Jan byl vypo-
vězen na ostrov Pathmos pro slovo Boží a pro
svědectví Ježíšovo. Tyto příklady lidské stateč-
nosti díky božské moci dosvědčují světu pravdi-
vost Božích zaslíbení, stálou Boží přítomnost a
jeho prozřetelnou milost. EGW.

Ú k o l 8. - 25. května 1957.

Třetí pronásledování - Štěpánova smrt.

Zlatý verš: Sk.7,56.

Úvod: Když kněží a přední lidu nemohli odolat moudros-
ti, bystrosti a obezřetnosti Štěpánově, rozhodli
se, že ho zabudí. Když takto zchladili svou ne-
návist a pomstychtivost, chtěli zároveň jiné od-
strašit od přijetí jeho víry. Byli najati svědko-
vé, kteří vydali falešné svědectví, že jej slyše-
li mluvit rouhavé řeči proti chrámu a zákonu.

Štěpán hlásá evangelium - zbaven svobody.

1. V kterých synagogách zahraničních Židů Štěpán
zvěstoval evangelium? Sk.6,9.

Ačkoli byl Štěpán rodem Žid, ovládal řečtinu a
byl dobře obeznámen se zvyky a obyčeji Řeků,
takže měl příležitost kázat evangelium ve ško-
lách řeckých Židů.

2. Jaká těžká obžaloba byla proti Štěpánovi vznesena?
V.11.13.14. Srovnej Mat.26,59-61.

Nelze pochybovat o tom, že oni řeční Židé silně lpěli na zákonu Mojžíšovu a že jejich strach z nauky Štěpánovy a jejich odpor pocházel z vědomí, že křesťanská nauka bude zhoubně působiti na jejich zásady. Kdyby však byli lpěli na zákoně Mojžíšově z čistých pohnutek, byli by s radostí uvítali evangelium Kristovo jako naplnění zákona. Kdyby je byla pudila svatá láska k Boží pravdě, pak by se byli nepokoušeli udržeti ustanovení zákona Mojžíšova násilím, nespravedlností a podvodem.

Při různých příležitostech podplatili římské úřady, aby si nevšímaly takových případů, kdy vzali právo do svých rukou a zajatce vyslyšeli, odsoudili a popravili podle svých obyčejů. Nepřátelé Štěpánovi nepochybovali ani teď, že se jim jejich plán podaří. Zmocnili se Štěpána a přivedli ho před vysokou radu. EGW.

3. Kterou zvláště časově příležitou pravdu asi Štěpán zvěstoval? Sk.6,13.

Celý obřadný systém znázorňoval Krista a byl bez něho bezcenný. Tím, že Židé zavrhlí Krista a vydali ho na smrt, zavrhlí vše, co dávalo jejich chrámu a službě smysl. Pozbyl svatosti a byl určen k zániku. Od toho dne přestaly platit veškeré oběti a bohoslužby v tomto chrámě. Podobaly se oběti Kainově: nevyjadřovaly víru ve Spasitele. Židé doslova zničili svůj chrám tím, že vydali Krista na smrt. EGW.

4. Co bylo nápadné při Štěpánovi, když ho přivedli před židovskou radu? Sk.6,12.15.

Známost evangelia v dávné době.

5. Jak ukázal Štěpán, že zaslíbení daná Abrahamovi se nesplnila v době patriarchů? Sk.7,2-5.
6. Co zapříčinilo odchod Židů ze zaslíbené země? Kam se odebrali? V.6-16.
7. Kdo je vedl a pomocí jakých zázraků je Bůh přivedl do zaslíbené země? V.17-36.
8. Jak si počínali Židé vůči svému Bohem ustanovenému vůdci? V.35-39.

Ježíš pravil: "Kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, nebo on o mně psal. Ale poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům mým uvěříte?" Jan 5,46.47. Byl to Ježíš, který mluvil k Izraeli skrze Mojžíše. Kdyby byli naslouchali hlasu, který k nim mluvil skrze jejich vůdce, byli by jej poznali v učení Kristově. Kdyby byli věřili Mojžíšovi, byli by uvěřili i tomu, o němž Mojžíš psal. EGW.

9. Jak daleko dospěli ve své neposlušnosti, byvše ještě na poušti? 7,40-42.
10. Jaký byl účel stánku úmluvy a později chrámu se zřetelem na to, že nekonečný Bůh nebydlí v chrámech udělaných rukama? V.43-50, Jan 4,20-24.

Skrze svou smrt a zmrtvýchvstání stal se tak služebníkem pravého "stánku, jehož stavitelem je Bůh a ne člověk". Židovský stánek a později chrám stavěli lidé, avšak nebeskou svatyní, jež byla vzorem pozemské, nestavěl architekt - člověk.

Skončila služba obětí, jež porokarovaly

na Krista, zraky lidí se obrátily k pravé oběti za hříchy světa. Pominulo pozemské kněžstvo, my však hledíme na Ježíše, kněze nové smlouvy. Služba měla být přenesena z pozemského chrámu do nebeského.

Rozkaz o obnovení a postavení Jerusalema, doplněný dekretem Artaxerxa Longimana, vyšel na podzim r. 457 př.Kr. Od té doby sahá oněch 483 let do podzimu r. 27 po Kr. Podle proroctví mělo toto údobí sahat až k Mesiáši, k Pomazanému. R. 27 po Kr. obdržel Pán Ježíš při křtu pomazání Duchem sv. a brzy nato začalo jeho kazatelské působení. Proto bylo zvěstování poselství: "Naplnil se čas!"

Jeden týden (sedm let) končí r. 34 po Kr. Kamenováním Štěpána Židé konečně zpečetili své zvaržení evangelia. "Učedníci, kteříž se byli rozprchli, chodili kážíce slovo." Sk.8,4. Krátce nato se pronásledovatel Saul obrátil a stal se Pavlem, apoštolem pohanů. EGW.

11. Jakou trpkou žalobu vznesl Štěpán proti Židům stran jejich neposlušnosti? Sk.7,51-52.

Štěpánovo vidění a smrt.

12. Co znamená Štěpánovo vidění, týkající se Kristovy služby v nebeské svatyni? V.55.56.
13. Jak zemřel Štěpán? Sk.7,57-60. 8,2.

Židé jakožto národ podrobený neměli zákonitého práva člověka popraviti. Je možné, že využili nepřítomnosti římského místodržitele. Kamenování byl židovský způsob potrestání, Římané trestali ukřižováním. Štěpán, jehož jména význam

v řečtině je "koruna vítězství", byl první křesťanský mučedník a jeho jméno se udrželo až do dnešní doby.

14. Jakou tvrdou zkušeností musela církev projít, a kdo byl především odpovědný za toto pronásledování? Sk.7,58. 8,1.

Za významný podíl při kamenování Štěpána byl Saul zvolen za člena Vysoké rady. Po nějakou dobu byl Saul mocným nástrojem v rukou satanových k vykonání jeho úkladů proti církvi Boží. Brzy však měl tento nemilosrdný pronásledovatel být použit pro vybudování toho, co nyní chtěl zbořit. EGW.

Ú k o l 9. - 1. června 1957.

Rozsáhlost misijní činnosti.

Zlatý verš: Sk.8,35.

Úvod: Filip, o němž je řeč v tomto úkole, není Filip apoštol, nýbrž diakon, který se stal evangelistou. Odešel z Jerusalema do Samaří, kde úspěšně kázal. Pak byl poslán k jihu na cestu, po níž se ubíral jakýsi Ethiop, kterého získal pro evangelium. Jerusalema i Judea jsou naplněny křesťanskou naukou, která nyní zahrnuje další oblasti.

Pronásledování.

1. Čím se zabýval Saul z Tarsu po ukamenování Štěpánově? Sk.8,3.

Dlužno poznamenat, že žádné pronásledování, které kdy začalo, nemělo lepší vyhlídky na úspěch než toto. Saul, hlavní nástroj, byl mladý, horlivý, vzdělaný a vybavený mocí. Později dokázal, že měl dary, které ho uschopnily pro jakékoli místo, zejména horlivost, která nikdy neochabla a neustoupila před žádnou překážkou. Křesťanů bylo poměrně málo a k tomu byli rozptýleni a bezbranní. Jelikož nebyli chráněni žádnou vrchností, byli vystaveni celé prudkosti pronásledování. Že církev nebyla zničena, vděčí Bohu, který ji netoliko zachoval při životě, nýbrž rozšířil její vliv a moc do celého světa.

2. Co činil sbor? Kde zůstali apoštolé po dobu trvajícího nebezpečí? Sk.8,4.1.

Byvše rozptýleni následkem pronásledování, rozešli se, plni misijní horlivosti. Věděli, že mají ve svých rukou chléb života pro hladovějící svět, a Kristova láska je pudila k lámání tohoto chleba těm, kteří ho potřebovali. Pán skrze ně mocně působil. Kamkoli šli, uzdravovali nemocné a kázali evangelium. EGW.

Diakon Filip v Samaří.

3. Kam šel Filip, když opustil Jerusalema? Za jakým účelem? Sk.8,5.

Okolo r. 70 př. Kr. bylo staré město Samaří úplně zničeno a po mnoha letech Herodes Veliký vybudoval na tomto místě nové město, které nazval Sebaste ke cti římského císaře Augusta. Buď se ve Skutcích 8,5 mluví o tomto městě nebo o Sicharu, ležícím nablízku, kde Pán Ježíš zasel símě evangelia. (Jan 4,5-8.39-42.)

4. Co se stalo vlivem Filipova kázání evangelia?
V.6-8.12.

5. Kdo mu byl z Jerusalema poslán ku pomoci? V.14.15.

Vylití Ducha svatého na obrácené.

6. Co ještě nepřijali pokřtění věřící? Sk.8,16.

7. Který veliký dar byl dán věřícím při vzkládání rukou apoštolů? V.17.

Šimon kouzelník.

8. Který vážený muž bydlel v Samaří? Co se mluví o jeho povaze a o jeho zaměstnání? V.9-11.

9. Jak se zachoval Šimon vůči evangeliu? V.13.

10. Jak chtěl Šimon dosáhnout moci Ducha svatého?
V.18-24.

Od Šimona kouzelníka bylo odvozeno slovo "Simonie", které vystihuje zlořád získávání duchovních úřadů za peněžní úplatky, dary nebo nestoudný vliv a čachry. Bible nám nepraví nic, zda se tento Šimon kdy obrátil. Tradice říká, že se stal nepřitelem poslů evangelia.

Filip na poušti.

11. Kam se odebrali Petr a Jan po kázání evangelia v Samaří? Co pravil anděl Filipovi? Sk.8,25.26.

Filip nepochyboval o tomto hlasu, ani neváhal

uposlechnouti, neboť se naučil podřizovat se vůli Boží.

Místo "pusté" neznamená poušť, nýbrž řídké zalidněné okolí.

12. Koho Filip potkal? Odkud jel tento člověk? Sk.8, 27.28.

Tento muž ze země ethiopské zaujímal vysoké postavení a měl dalekosáhlý vliv. Bůh viděl, že obrátí-li se, použije svého velikého vlivu k udělení přijatého světla jiným a ku prospěchu evangelia.

13. Co měl Filip učinit podle pokynů Ducha svatého? Jaký byl výsledek? V.29-35.

Filip patrně pobyl nějaký čas s tímto komorníkem a důkladně jej vyučil ve všech bodech pravdy, které mu ze Židovstva nebyly dosud známy. Všimněte si, že středem svého vyučování učinil Ježíše.

14. Oč prosil komorník a jak mu bylo vyhověno? V.36-38.

Křest se konal ponořením, jak to jasně vysvětluje z verše 38.

15. Jak se oba po křtu rozloučili? V.39.40.

Ú k o l 10. - 8. června 1957.

Obrácení Saula z Tarsu.

Zlatý verš: Fil.3,7.

Úvod: V tomto úkolu vidíme po prvé Saula z Tarsu pod

jménem Pavel, apoštol Ježíše Krista. Na cestě do Damašku jako pronásledovatel církve setkává se s Kristem a prožívá pravé obrácení. Potom odešel do Arabie, kde našel bezpečné útočiště. Zde v samotách pouště měl Pavel hojnou příležitost k nerušenému studiu a klidnému přemýšlení. Pak následovala úspěšná evangelizační činnost v domovské provincii Cilicii. V dalších letech podnikl Pavel tři zdařilé misijní cesty, kdy Antiochii Syrskou učinil středem své pozornosti.

Volání Páně.

1. Oč požádal Saul, pronásledovatel nejvyššího kněze, a za jakým krutým účelem? Sk.9,1.2.

Saul měl úmysl jíti do Damašku za účelem vyřízení vlastních záležitostí, rozhodl se však zároveň vyhledati všechny věřící v Krista. Aby se jeho úmysl zdařil, obdržel od nejvyššího kněze dopisy pro synagogy, které ho zplnomocnily zasáhnout proti všem podezřelým z víry v Ježíše Krista a odeslati je k výslechu a potrestání do Jerusalema.

2. Co se přihodilo, když Saul se svými průvodci blížili se k Damašku? V.3.4 a.

Z tohoto biblického verše jasně vysvítá, že tu nejde o nějaké vnitřní vzrušení jako průvodní zjev Saulova vidění. Bylo to přímé setkání s viditelnou přítomností Kristovou. Jeví se to z různých míst Písma. V prvním listě ke Korintským, v němž Pavel hájí platnost svého apoštolství, uvádí následující důkaz: "Nejsem apoštol? Neviděl jsem Ježíše, našeho Pána?" Když pak přináší důkaz pro správnost vzkříšení, tvrdí opět: "Vidín jest od Petra,...od Jakuba,..."

od všech apoštolů, ... naposledy ze všech... ukázal se i mně."

Petr a Jakub pochybovali o Saulově obrácení. (Sk.9,27.) "Bernabáš však se ho ujal, přivedl jej k apoštolům a vypravoval jim, jak na cestě uviděl Pána a ten k němu promluvil."

6. Co pravil hlas s nebe? Kdo k němu mluvil? Sk.9,4 b, 5.

Saul nepochyboval o tom, že k němu mluvil Ježíš z Nazareta, dlouho toužebně očekávaný Mesiáš, potěšení a vykoupení Izraelovo. EGW.

7. Jaký účinek měla tato událost na Saula a jej doprovázející muže? Sk.9, 6 a, 7.8.

Ve Sk.9,7 se praví, že Saulovi průvodci slyšeli hlas, kdežto ve Sk.22,9 čteme, že hlas neslyšeli. Slovo použité v původním textu, které je na obou místech přeloženo slovem "hlas", má svůj kmen vyskytující se ve slovech telefon, diktafon, fonetika atd. Používá se ho k vyjádření šumění, hukotu větru (Jan 3,8), křiku zvířat, mletí žernovu, šelestu křídel, vrzání, skřípotu kol, bublání potůčku, zvuku hudebních nástrojů (1.Kor.14,8), nejčastěji mluví-li se o lidském hlasu. Z obou zpráv Skutků apoštolů je vidět, že jde o zvuk lidského hlasu. Mluví-li však někdo ve vedlejších pokoji, buď můžeme rozumět, co mluví, anebo poznáváme pouze hlas mluvícího. V takovém případě může se zcela pravdivě říci, že bylo slyšet i nebylo slyšet. Ve Sk.9.kap. se praví, že průvodci Saulovi slyšeli zvuk hlasu lidského, zatím co ve 22.kap. se praví, že řeči toho hlasu nerozuměli.

8. Co se tázal Saul? Co mu bylo přikázáno? Sk.9,6 b.

V Damašku.

6. Jak dlouho trvala Saulova slepota? Jak se choval v této době? V.9.11.

Tři dni slepoty, tři dni dobrovolného ponižování v postu, byly správnou přípravou na milost plynoucí z odpuštění, kterého se mu dostalo v tak hojné míře. Jaké myšlenky asi vířily hlavou Saulovou v oněch třech dnech?

7. Jaké poselství dal Pán Ananiášovi v Damašku? V.10-19 a.

8. Jaký úmysl měl Pán se Saulem? V.15.16.

Vzrůst v milosti.

9. Čím se zabýval Saul jakmile nabyl zraku? V.18.20.

10. Kde se Saul odebral? Gal.1,15-17.

Po dobu svého pobytu v Arabii Saul neměl spojení s apoštoly. Hledal Boha celým srdcem a neustá dokud si nebyl zcela jist, že jeho pokání je přijato a jeho hříchy odpuštěny. Chtěl mít jistotu, že v jeho nastávajícím učitelském úřadě bude mu Ježíš po boku. Oprostil svou duši ode všech předsudků a tradic, které doposud usměřňovaly jeho život, a načerpal poučení ze zdroje pravdy. EGW.

11. V čem Saul pokračoval, když se vrátil do Damašku? Sk.9,22.

Pavlovo kázání v Damašku uvádělo všechny posluchače v úžas. Při zvěstování evangelia předkládal proroctví, předpovídající první příchod

Kristův, a jasnými závěry dovozoval doslovné jejich naplnění v životě i smrti Ježíše z Nazareta. Základem jeho víry bylo přepevné slovo prorocké. EGW.

12. Jak se k Saulovu kázání zachovali Židé? Jak byly zmařeny židovské úklady? V.23-25.

Pobyt v Jerusalemě.

13. Kdo se ujal Saula v Jerusalemě? Co tam Saul činil? V.26-29, Gal.1,18.19.

Barnabáš, který vydatně podpořil svými prostředky věc Kristovu a mírnil bídu chudých, znal Pavla z doby jeho prudkého odporu. Ujal se ho, uzavřel s ním přátelství a naslouchal Pavlovi vypravování o jeho podivuhodném obrácení a o zkušenostech z oné doby. Věřil Pavlovi, vzal jej k sobě a přivedl jej k apoštolům. EGW.

14. Co zavládlo nyní v Palestině? V.31.

Má se zato, že pozornost Židů byla nyní odvrácena od rozmachu křesťanské víry a že bylo upuštěno od zjevného nepřátelství následkem daleko většího nebezpečí, které hrozilo židovskému náboženství se strany římského císaře, neboť ten měl v úmyslu postavit si svou sochu ve svatyni svatých. Tak Pán svou prozřetelností zasáhl a dal svému pronásledovanému stádu doby pokoje, aby početně rostlo a budovalo se potěchou Ducha svatého.

Ú k o l 11. - 15. června 1957.

Petrova apoštolská služba.

Zlatý verš: Sk.10,34 b.35.

Úvod: Zatím co Saul úspěšně pracoval v končinách syrských a cilicijských, vystupuje do popředí události Petr. Písmo nám ukazuje, jak se skrze něho šířilo evangelium na pobřeží. Jsou tu vylíčeny dva zázraky a je podrobně popsáno obrácení Kornelia a jeho domu. Petr se s Korneliem sešel prostřednictvím anděla a vidění. Petr kázal evangelium, posluchači přijali Ducha sv. a následoval křest. To byla rozhodující událost, neboť ačkoli byl Kornelius člověk zbožný a bohabojný čili pohan obrácený k židovskému náboženství, nebyl ještě obřezán, a proto neměl dovolu účast na shromážděních. Jeho přijetí Ducha sv. vytvořilo příklad největší důležitosti pro pozdější práce mezi pohany.

Děje se zázrak.

1. Jak daleko rozšířil Petr svou evangelizační činnost, když se vrátil ze Samaří, kde pomáhal Filipovi? Sk.9,32.33.
2. Jaký zázrak vykonal Petr s pomocí Kristovou v Lyddě? V.34.35.
3. Jaké zléchetné dílo konala Tabita ve sboru v Joppě? V.36.39.

V Joppě poblíž Lyddy bydlela jedna žena, jménem Tabita, která byla velice oblíbena pro své

dobré skutky. Byla věrnou učednicí Ježíšovou a svůj čas věnovala dobročinnosti. Věděla, kdo potřebuje teplý oděv, měla soucit, a proto dobrovolně sloužila chudým a utiskovaným. Její hbité prsty byly hbitější než její jazyk!

4. Jaké dobré dílo vykonal Duch sv. skrze Petra? V.37-41.
5. Jaký účinek měl tento zázrak? V.42.

Volání Kornelia.

6. Kdo byl Kornelius? Které vlastnosti jeho povahy známe? Sk.10,1.2.22.
7. Jaké pokyny obdržel od Pána ve vidění a jak se k nim zachoval? V.3.8.

Týž svatý strážce, který pravil Abrahamovi: "Znám tě," znal i Kornelia a poslal mu poselství přímo s nebe.

Přesnost těchto pokynů, ve kterých je dokonce uvedeno i povolání muže, u něhož Petr bydlel, dokazují, že nebe zná historii a povolání lidí v každém úseku života. Bůh je právě tak dobře seznámen se zkušenostmi a působením prostých dělníků jako s problémy krále na trůně.

Petrovo vidění.

8. Kde bydlel Petr a co činil, když přišli poslové od Kornelia? Sk.10,9.10.17.18.
9. Co spatřil Petr ve vidění v poledne, když chtěl něco pojísti? V.11-16.

Toto vidění mělo Petra pokárat i poučiti, ale hlavně oprostít od hluboce vkořeněného před-
sudku vůči pohanům. Měl pochopit, že skrze
Kristovu smrt mají i pohané býtí spoludědici
spasení. Doposud nikdo z učedníků nezvěstoval
evangelium pohanům, neboť mezi nimi byla pro-
past, která však byla Kristovou smrtí překle-
nuta; proto působili jedině mezi Židy a domní-
vali se, že pohané jsou vyloučeni z požehnání
evangelia. Nyní se Pán snažil poučiti Petra
o světovém rozšíření Božího plánu. Již mnozí
pohané byli žádostivými posluchači Petrových
kázání, jakož i jiných apoštolů; také mnozí
z řeckých Židů uvěřili v Krista. Ale obrácení
Kornelia mezi pohany mělo býtí první důležitou
událostí.

Někteří se snažili tvrdit, že toto vidě-
ní dokazuje, že Bůh již nezakazuje požívatí ma-
so těch zvířat, která až dosud uznávali za ne-
čistá. Je to velmi mylný výklad, který se pro-
tíví zprávě, jakou nám podává Písmo o vidění a
o jeho působení. EGW.

10. K čemu byl Petr vyzván? Jak se zachoval na pros-
bu poslů? V.19-24.

Kornelius pokřtěn.

11. Jak přijal Kornelius Petra? Z čeho vyplývaly
Petrovy předsudky? V.25-28 a.
12. Jak rozuměl Petr tomuto vidění a čemu se z něho
naučil? V.28 b.

Slovo "nečistý" se vztahovalo na lidi a nikoli
na pokrmy. Pozoruhodné je, že výrok "člověk"
se zde vztahuje na celé lidské pokolení.

13. Co se již dověděl Kornelius a ti, kteří byli s ním? V.34-37.

"Vy sami víte, co se dalo po celé Judeji." Kornelius a jeho dům byli seznámeni netoliko s učním Židů, ale znali i poselství Jana Křtitele, působení a kázání Ježíše Krista. V Palestině byl sotva někdo, kdo by byl o tom nic neslyšel.

14. Jaké poselství jim přinesl Petr? V.38-43.

Ježíš byl pomazán při křtu. (Mat.3,16.17.) Tehdy započal Kristus svůj veřejný učitelský úřad v r. 27 po Kr. a tím započal poslední týden (7 let) z období 70 týdnů podle proroctví Daniel kap.9,24-29, které skončilo ukamenováním Štěpána.

15. Čím dověděl Bůh, že přijal tyto pohany? Co Petr pro ně učinil? V.44-48.

Duch sv. znovu projevil svou přítomnost v mladé církvi. Nečekal na Petra, nýbrž ukázal se pánem situace, která byla trapná pro apoštoly ze Židovstva. Projevil se mocným a oživujícím způsobem při Korneliovi. Mluvení jazyky nebylo žvanění nebo prázdné blábolení, nýbrž užitečný dar, který přijali i věřící v den letnic.

Ú k o l 12. - 22. června 1957.

Petr podává v Jerusalemě zprávu.

Křesťanství v Antiochii.

Zlatý verš: Sk.11,9.

Úvod: Dílo evangelia nastupuje nový úsek. V prvních

letech bylo kázáno Židům. Potom pod vlivem Du-
cha sv. se okruh působnosti rozšířil, takže za-
hrnul Samaritány, kteří již věřili Písmu a oče-
kávali Mesiáše. Později byli přijati dva poha-
né, komorník a Kornelius, kteří uvěřili Bohu a
jeho slovu. Teď vidíme evangelium již v Antiochii
Syrské, která byla tehdy po Římu a Alexandrii
největším městem římské říše. Měla půl milionu
obyvatel, domorodých Syřů a veliký počet při-
stěhovaných Řeků i Židů. Byla hlavním městem
syrské provincie a sídlem římského místodržite-
le pro onu provincii. Doba působení v onom měs-
tě spadá do r.42-45 po Kr.

Petr vysvětluje své jednání.

1. Z čeho se musel Petr v Jerusalemě odpovídat?
Sk.11,1-3.

Petr netajil tuto věc. Vypravuje jim svou zku-
šenost a vidění. Odvolává se na to, že byl na-
pomenut, aby nebyl déle činěn rozdíl mezi ob-
řizkou a neobřizkou, aby pohané nebyli pokládá-
ni za nečisté, neboť Bůh nečiní rozdíly v li-
dech. Že si počínal velmi opatrně, mohli bratři
vidět z toho, že ačkoli ho Bůh poslal do domu
pohanova, vzal s sebou šest učedníků jako svěd-
ky všeho, co mluvil i činil.

Když to bratři slyšeli, mlčeli, jsouce
přesvědčení, že Petr svým jednáním vykonal plán
Boží, odvrhli své předsudky a chválili Boha.

2. Čemu se Petr naučil z vidění o nečistých zvířa-
tech? Sk.10,28.11,9.
3. Kolik osob provázelo Petra z Joppy do Cesareje?
Co nyní dosvědčili? Sk.10,23.11,12.

4. Kdo zplnomocnil Petra, aby vyhledal Kornelia?
Sk.11,12-16.

Evangelium kázáno pohanům.

5. Čemu se naučili vedoucí církve ze zkušenosti s Korneliem? Sk.11,17.Gal.2,9.
6. Jak se Petr snažil ujíti nepříjemnosti a jak vystoupil proti němu Pavel? Gal.2,11-16.

Církvi hrozilo rozdělení. Pavel, který poznal, jaký zhoubný vliv má Petrovo pokrytectví na církev, vystoupil však proti němu veřejně. V přítomnosti sboru předložil Petrovi otázku: "Žiješ-li ty, ač jsi Žid, pohansky a ne židovsky, jak můžeš nutiti pohany, aby zachovávali židovské zvyky?"

Petr poznal omyl, kterého se dopustil, a hned se snažil způsobené zlo podle možnosti napravit. EGW.

7. Až kam se dostali svědkové evangelia po útisku způsobeném pro Štěpána? Sk.11,19.20.
8. Jaký byl výsledek požehnání Božího v Antiochii? V.21.
9. Koho vyslali apoštolé, aby dohlédli na tamější dílo? Jaké vlastnosti měl tento muž? V.22.24.

Barnabáš, o němž se tu mluví, je týž, který se ujal obráceného Saula a představil jej bratřím v Jerusalemě. Mnozí mají zato, že Barnabáš ve svém mládí spolu se Saulem sedával u nohou Gamalielových. (Sk.22,3.) Barnabáš byl plný Ducha sv. a víry; měl netoliko dobrý charakter,

ale byl i naplněn Duchem. Také Štěpán byl muž plný Ducha svatého.

10. Jaký úspěch mělo Barnabášovo úsilí? Sk.11,23.24 b.

Saulova práce v Antiochii.

11. Koho si Barnabáš vyhledal za spolupracovníka? Jaké ovoce se dostavilo? V.25.26.

Společnou prací dvou Bohu posvěcených a Duchem naplněných mužů se Antiochie stala střediskem misijní činnosti mezi pohany, kdežto Jerusalelem zůstal střediskem evangelisace mezi Židy.

12. Jak byli pojmenováni věřící v Antiochii? V.26 b.

Bůh sám jim dal toto jméno, jméno královské, které je dáno každému, kdo se spojí s Kristem. EGW.

13. Za jakých okolností navštívil Pavel po druhé Jerusalema? V.27-30.

Barnabáš a Saul museli podniknout cestu do Jerusalema, aby přinesli hmotnou pomoc hladem ohroženým věřícím v Palestině. Byla to druhá Pavlova návštěva v onom městě po jeho obrácení. Při první návštěvě se ho ujal Barnabáš a při třetí návštěvě jej opět doprovázel.

14. Koho přibrali Pavel a Barnabáš z Jerusalema do Antiochie? Sk.12,25.

Ú k o l 13. - 29. června 1957.

Čtvrté pronásledování. - Jakub a Petr uvěznění.

Zlatý verš: Sk.12.11 b.

Úvod: V této kapitole Skutků apoštolských se praví, jak druhý vedoucí církve, Jakub, bratr Janův, zemřel mučednickou smrtí. Petr zůstal podivuhodným způsobem ušetřen, aby mohl vykonatí veliké dílo pro Boha. Král Herodes dal se uctívat lidmi, avšak skončil neslavně rukou anděla Božího.

Jakubova smrt.

1. Kdo vládl onoho času (r. 44 po Kr.)? Sk.12,1 a.

Král Herodes, o němž je tu řeč, je Herodes Agrippa I., vnuk Heroda Velikého a syn Aristobulův a Bernike. Za Tiberiovy vlády bydlel v Římě, byl u něho střídavě v přízni a upadal do nemilosti, časem vypovězen ze země nebo zajat a zase znovu pozván ke dvoru. Byl spřátelen s Gajem Caesarem Kaligulou, a když tento po smrti Tiberiově nastoupil na trůn, byl od něho povýšen ve čtyrknížetství Heroda Filipa na knížete s titulem krále. Přeložením do čtyrknížetství Heroda Antipa postoupil později ve třech letech ještě dále; při nástupu Klaudiově na trůn byly Judstvo a Samaří připojeny k jeho říši, která zabírala nyní celé království jeho děda Heroda Velikého. Agrippa přes své úzké a důvěrné styky s Drusem, Kaligulou, Klaudiem a jinými římskými velmoži pečlivě dbal zemských zákonů, ne nechaje mincutí dne, v němž by nepřinesl určité

oběti; a tím, že se u Kaliguly celou svou osobností snažil zabránit, aby jeho socha byla postavena ve svatyni svatých, dokázal, že velmi sympatisoval se Židy. Odtud jeho nepřátelství vůči církvi. Měl nákladné a přepychové zvyky, měl však přesto veliké schopnosti.

2. Co podnikl Herodes proti církvi? Proč? V.1.2.

Jakub, který byl králem Herodem Agrippou I. zabit, byl Jakub, syn Zebedeův, jemuž spolu s jeho bratrem Janem bylo od Pána dáno jméno "synové hromu". Ve Skutcích ap. není o něm více zpráv, než že po nanebevstoupení přišel domů do Jerusalema (kap.1,13), jakož i o jeho mučednictví, které bylo splněním proroctví Ježíšova u Mat.20,23. Že byl od Heroda spolu s Petrem zajat, ukazuje na jeho horlivost a příčinnivost ve službě Pána, ačkoli nic bližšího o jeho službě nevíme.

Petr ve vězení.

3. Jaká opatření a zajištění byla učiněna, aby zne-
možnila Petrovi útěk z vězení? Sk.12,3,4 a. 6.

4. Ve které roční době se to stalo? V.4 b.

Zde máme další charakteristický rys, který je významný pro svýšlení Agrippy a pro jeho sympatie k Židům vzhledem k zákonu, že nikdo během slavností přesnic nesměl býti vyslýchán nebo popraven.

5. Co učinila církev pro Petra? Sk.12,5.12.

Smrt Jakubova zanechala v církvi hluboký smutek a velké zděšení. Když byl nyní také Petr uvězněn,

modlila a postila se celá církev. Zatím co Židé slavili památku osvobození z Egypta a předstírali velkou horlivost pro Zákon, pronásledovali a zabíjeli v té době křesťany a přestupovali tím každé pravidlo tohoto Zákona. Na oněch velkých náboženských shromážděních štvaly jeden druhého proti křesťanům tak dlouho, až se všichni v hořké nenávisti srotili proti věřícím.

Vysvobození Petrovo.

6. Jak byly vyslyšeny modlitby za Petra? Sk.12,7-10.

Petr byl vysvobozen ze svých řetězů, jimiž byl spoután, aniž se strážcové probudili. Zavřenými dveřmi, které se před ním otvíraly, byl veden na svobodu. Petr prožíval své osvobození spíše jako vidění než jako skutečnou událost. Skutečnost nadpřirozené události je ve Skutcích apoštolských silně zdůrazněna.

7. Jak pochopil Petr konečně, co se s ním stalo? V.9-11.

Víra v církvi je v bdělosti.

8. Jak byl Petr přijat, když přišel na místo shromáždění bratří a sester? Sk.12,13-15.

Nadpřirozené osvobození Petra za pomoci anděla bylo tak úžasné, že to věřící mohli sotva chápat. Prostá dětinská víra děvečky Rodé je příkladná.

Apoštolé používali, jak se zdá, ještě příbytku v domě, kde se podle zprávy z evangelia Lukášova (22,12.13) a v den letnic (Sk.1,13.2, 1.2) shromažďovali a který byl v domě matky

Jana, přijímá Marka. Zde se církev shromažďovala k modlitbě, než byl Petr vysvobozen z vězení.

9. Jak bylo církvi, když viděla Petra před sebou?
Sk.12,16.

10. Co měla udělati? Co učinil on? V.17. Srovnej
Mat.10,23.

Jakub, o kterém je zde řeč, je, jak se má zato, starší bratr Ježíšův, syn Josefa z prvního manželství. (Mat.13,55) Je Jakubem, který při jednom důležitém zasedání církve r.49 nebo 50 po Kr. byl předsedou církve. Byl také bezpochyby autorem epištoly Jakubovy.

11. Jak se zachovala veřejnost k Petrovu zmizení?
Sk.12,18.19.

Herodova smrt.

12. S jakými politickými potížemi se Herodes pokoušel vypořádati? Sk.12,20.21.

13. Jak se dal Herodes pohanským způsobem uctívat?
V.22.

Herodes věděl, že si nezaslouží chválu a jemu přinášenou poctu. Přece však přijal modlářství národa, a to víc, než náleželo.

14. Jak byl Herodes potrestán? V.23.

Tentýž anděl, který přišel s nebe, aby Petra osvobodil, byl také poslem hněvu a soudu na Herodovi. Anděl udeřil Petra, aby ho probudil

s dřívoty, ale zcela jinou rámu zasadil bezbožnému králi. Tou pokořil jeho hrdost a vykonal na něm trest Všemohoucího. Herodes zemřel za velkých muk tělesných i duševních následkem odplaty soudu Božího.

15. S jakým výsledkem bylo kázání evangelia dále prováděno? V.24.

D - 572061

Rozmnožily Pražské tiskárny, n. p., provozovna 06,
Praha 1, Bílkova 17